

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-58-10

Druk nr 3107
Warszawa, 28 maja 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) współdziałanie z policjami innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, a także z organami i instytucjami Unii Europejskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Policja realizuje także zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych, na zasadach i w zakresie w nich określonych.”;

2) po rozdziale 10a dodaje się rozdział 10b w brzmieniu:

„Rozdział 10b

Realizacja wspólnych działań na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej

Art. 145h. Policjanci i pracownicy Policji są uprawnieni do wykonywania obowiązków służbowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu realizacji zadań:

- 1) w formie wspólnych patroli lub innego rodzaju wspólnych działań w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 17 decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), zwanej dalej „decyzją Rady 2008/615/WSiSW”;
- 2) w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi zdarzeniami w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 18 lit. c decyzji Rady 2008/615/WSiSW;
- 3) w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną, o której mowa w decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy między specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73).

Art. 145i. O wykonywaniu obowiązków służbowych przez policjantów lub pracowników Policji poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa

członkowskiego Unii Europejskiej oraz określenia warunków wykonywania tych obowiązków postanawia:

- 1) Komendant Główny Policji – decyzją, w przypadku, o którym mowa w art. 145h pkt 1;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych – zarządzeniem, w przypadkach, o których mowa w art. 145h pkt 2 i 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Straż Graniczna realizuje zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Straż Graniczna w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego współdziała z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami ochrony granic innych państw.”;

2) w art. 3a pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie współpracy z organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz z organami i instytucjami innych państw właściwymi w sprawach ochrony granic państwowych i kontroli ruchu granicznego.”;

3) w art. 9 w ust. 7 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) metody i formy wykonywania zadań Straży Granicznej w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy, w tym zadań wykonywanych poza tery-

torium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej;

2) sposób pełnienia służby w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy, w tym sposób pełnienia służby poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej;”;

4) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Funkcjonariusz może być przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości z urzędu lub na własną prośbę.

2. Funkcjonariusz może być delegowany do czasowego pełnienia służby:

1) na terytorium państw Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską;

2) na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską, za jego pisemną zgodą.

3. Delegowanie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, nie może przekraczać 6 miesięcy. W okresie 2 lat od przeniesienia do pełnienia służby albo od zakończenia delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej

lub innej miejscowości, funkcjonariusz może być, po raz kolejny, przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej albo innej miejscowości, tylko za jego pisemną zgodą.

4. Do przenoszenia lub delegowania funkcjonariusza właściwi są:

1) Komendant Główny Straży Granicznej:

- a) w ramach całego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) na terytorium państw Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w przypadku gdy zadania te wykonują funkcjonariusze pełniący służbę w Komendzie Głównej Straży Granicznej, funkcjonariusze więcej niż jednego oddziału Straży Granicznej lub gdy Komendant Główny Straży Granicznej tak zdecyduje,
- c) na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 2;

2) komendant oddziału Straży Granicznej:

- a) w ramach terytorialnego zasięgu działania oddziału Straży Granicznej,
- b) na terytorium państw Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w przypadku gdy zadania te wykonują podlegli mu funkcjonariusze.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, należności i świadczenia przysługujące funkcjonariuszom delegowanym do

pełnienia służby poza granicami państwa, uwzględniając:

- 1) charakter lub zakres wykonywanych przez funkcjonariusza zadań;
- 2) rodzaje, warunki przyznawania oraz wysokość dodatkowych świadczeń związanych z delegowaniem;
- 3) możliwość ograniczenia w całości albo w części należności przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu odbywania zagranicznych podróży służbowych w przypadku otrzymywania ze źródła zagranicznego wynagrodzenia lub innych świadczeń bądź należności przeznaczonych na pokrycie kosztów delegowania;
- 4) możliwość ograniczenia w całości albo w części prawa do uposażenia lub innych należności i świadczeń z tytułu stosunku służbowego w przypadku otrzymywania ze źródła zagranicznego wynagrodzenia, należności lub innych świadczeń w związku z wykonywaniem czynności na rzecz podmiotu zagranicznego;
- 5) szczegółowe prawa i obowiązki delegowanego, w tym wymóg zapewnienia po zakończeniu delegowania warunków służby co najmniej równorzędnych do istniejących przed delegowaniem;
- 6) tryb postępowania i właściwość przełożonych w tych sprawach, w szczególności w zakresie wnioskowania o delegowanie, odwołania z delegowania, a także wypłaty należności przysługujących delegowanemu, oraz podmioty zagraniczne, które mogą inicjować postępowanie w tych sprawach.

6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno uzależnić zakres uprawnień delegowanego od charakteru lub rodzaju wykonywanych zadań, czasu trwania delegowania, warunków bytowych i kosztów związanych z delegowaniem oraz zakresu uprawnień i świadczeń przyznanych przez podmiot zagraniczny.
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁴⁾), przez funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 2 oraz w art. 147e ust. 1, w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa oraz sposób i tryb finansowania ponoszonych kosztów, uwzględniając zasady wydatkowania środków publicznych.”;

5) rozdział 14b otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 14b

Udział Straży Granicznej we wspólnych działaniach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

Art. 147o. 1. Funkcjonariusze wchodzący w skład krajowej rezerwy ekspertów mogą zostać delegowani do:

- 1) zespołów szybkiej interwencji na granicy utworzonych i działających zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Eu-

ropejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określającym uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 863/2007”;

2) udziału we wspólnych operacjach przeprowadzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającym Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1), zmienionym rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 863/2007 (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2007/2004”.

2. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze decyzji, skład krajowej rezerwy ekspertów, o której mowa w ust. 1.

3. Komendant Główny Straży Granicznej, na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 863/2007, deleguje lub odmawia delegowania funkcjonariusza do wykonywania zadań w zespołach szybkiej interwencji na granicy oraz wspólnych operacjach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „Agencją Frontex”.

Art. 147p. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może udostępnić Agencji Frontex sprzęt techniczny będący w zarządzie Straży Granicznej w celu włączenia do Centralnego Rejestru Sprzętu Technicznego CRATE oraz wykorzystania w trakcie wspólnych działań koordynowanych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem 2007/2004, w tym poza granicami państwa.

2. Komendant Główny Straży Granicznej może delegować funkcjonariuszy lub pracowników do obsługi sprzętu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 147r. 1. W czasie delegowania funkcjonariusze i pracownicy wykonują polecenia właściwych przełożonych przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Do delegowanych funkcjonariuszy stosuje się odpowiednio przepisy:

1) art. 147h ust. 1 i art. 147j ust. 2;

2) art. 147h ust. 2 – w zakresie świadczeń z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

3. Delegowanie pracownika do wykonywania zajęć poza siedzibą urzędu, w którym wykonuje pracę, następuje na podstawie odrębnych przepisów.”;

6) po rozdziale 14b dodaje się rozdział 14c w brzmieniu:

„Rozdział 14c

Udział Straży Granicznej we współpracy transgranicznej państw Unii Europejskiej

Art. 147s. Funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej mogą zostać delegowani do wykonywania obowiązków

służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu realizacji zadań:

- 1) w formie wspólnych patroli i innego rodzaju wspólnych operacji służących ochronie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), zwanej dalej „decyzją Rady 2008/615/WSiSW”;
- 2) w formie udzielania wsparcia w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi zdarzeniami, w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 18 decyzji Rady 2008/615/WSiSW.

Art. 147t. 1. Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej, po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej, podejmuje decyzję w sprawie realizacji przez Straż Graniczną:

- 1) zadań, o których mowa w art. 147s pkt 1, oraz określa warunki prowadzenia tych działań, zgodnie z art. 17 ust. 3 decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości

transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12);

- 2) zadań, o których mowa w art. 147s pkt 2, oraz określa warunki prowadzenia tych działań.
2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, właściwym jest:
- 1) Komendant Główny Straży Granicznej, w przypadku gdy zadania wykonują funkcjonariusze Komendy Głównej Straży Granicznej lub funkcjonariusze więcej niż jednego oddziału Straży Granicznej lub gdy Komendant Główny Straży Granicznej tak zdecyduje;
 - 2) komendant oddziału Straży Granicznej, w przypadku gdy zadania wykonują podlegli mu funkcjonariusze.

Art. 147u. 1. Komendant Główny Straży Granicznej, na zasadach określonych w art. 40, deleguje lub odmawia delegowania funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania zadań na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. W czasie delegowania, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusze i pracownicy wykonują polecenia właściwych przełożonych przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. Do funkcjonariuszy delegowanych do wykonywania zadań na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio przepisy:
 - 1) art. 147h ust. 1 i art. 147j ust. 2;
 - 2) art. 147h ust. 2 – w zakresie świadczeń z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

4. Delegowanie pracownika do wykonywania zadań poza siedzibą urzędu, w którym wykonuje pracę, następuje na podstawie odrębnych przepisów.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 17d i 17e otrzymują brzmienie:

„Art. 17d. Funkcjonariusze straży granicznych, w rozumieniu rozporządzenia nr 863/2007, państw członkowskich Unii Europejskiej na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen wykonują zadania w ramach:

- 1) zespołów szybkiej interwencji na granicy zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 863/2007;
- 2) wspólnych operacji zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającym Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1).

Art. 17e. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie dotyczącym:

- 1) zespołów szybkiej interwencji na granicy – wykonuje zadania krajowego punktu kontaktowego właściwego w sprawach komunikacji z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej oraz uzgadnia plan

operacyjny określający szczegółowe warunki oddelegowania zespołów szybkiej interwencji na granicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) wspólnych operacji – wykonuje zadania krajowego punktu kontaktowego właściwego w sprawach komunikacji z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej.”;

2) po art. 17e dodaje się art. 17f w brzmieniu:

„Art. 17f. Do funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, zadania określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji, stosuje się przepisy obowiązujące funkcjonariuszy Straży Granicznej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.⁵⁾) w art. 3 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej;”.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 5 i 7 ustawy,

o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej oraz ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 195, poz. 1199 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.

U Z A S A D N I E N I E

Przedkładany projekt ustawy ma na celu przede wszystkim dostosowanie do polskiego porządku prawnego następujących decyzji Rady z dnia 23 czerwca 2008 r.:

- 1) decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1),
- 2) decyzji Rady 2008/616/WSiSW w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12),
- 3) decyzji Rady 2008/617/WSiSW w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73).

W tym celu proponuje się dokonanie odpowiednich zmian w zakresie ustawy o Policji oraz ustawy o Straży Granicznej.

W art. 1 projektu zaproponowano zmianę ustawy o Policji polegającą na dodaniu rozdziału 10b „Realizacja wspólnych działań na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej”, na który składają się dwa artykuły: 145h oraz 145i (vide art. 1 pkt 2 projektu).

Podstawowym celem przyjęcia wyżej wymienionych zmian jest umożliwienie uczestniczenia policjantów i pracowników Policji we wspólnych operacjach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, na terytorium innego państwa członkowskiego. Dotyczy to sytuacji, które wymagają szybkich reakcji odpowiednich służb, takich jak potrzeba ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, zapobieganie przestępczości, zgromadzenia, imprezy masowe, klęski żywiołowe czy inne poważne zdarzenia. W takich sytuacjach nie jest zasadne tworzenie kontyngentów policyjnych, o których mowa w rozdziale 10a ustawy o Policji. Powołanie kontyngentu jest czynnością wysoce sformalizowaną, wymagającą uchwały Rady Ministrów, zarządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub decyzji Komendanta Głównego Policji, natomiast przypadki, które zostały określone w rozdziale 10b, wymagają szybkich

działań ze strony Policji. Oddelegowywanie policjantów oraz pracowników Policji do udziału w kontyngentach wiąże się także z dodatkowymi formalnościami, takimi jak badania lekarskie i zgoda wyznaczonych osób na taki wyjazd zagraniczny, zaś w przypadku pracowników cywilnych – również konieczność wykorzystania urlopu wypoczynkowego. Powyższe formalności są zbędne, gdy wyjazd policjantów i pracowników Policji miałby na celu udział we wspólnych operacjach, o których mowa w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW i 2008/617/WSiSW. Odmienny jest także cel powoływania kontyngentów oraz kierowania funkcjonariuszy i pracowników do udziału we wspólnych operacjach. Kontyngenty służą realizacji zadań związanych z misjami pokojowymi, akcjami zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutków, akcjami ratowniczymi i poszukiwawczymi lub humanitarnymi, a także szkoleniami i ćwiczeniami policyjnymi oraz przedsięwzięciami reprezentacyjnymi. Wykonywanie wspólnych operacji, o których mowa w wyżej wymienionych decyzjach Rady, ma natomiast zastosowanie w sytuacjach niezaplanowanych, wymagających udzielenia szybkiego międzynarodowego wsparcia.

Celem artykułu 145h pkt 1 jest dostosowanie polskiego porządku prawnego do art. 17 decyzji Rady 2008/615/WSiSW, który stanowi, że właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą ustanawiać wspólne patrole i innego rodzaju wspólne operacje w celu ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego oraz prewencji kryminalnej. W trakcie wskazanych działań, wyznaczeni funkcjonariusze lub inni pracownicy z pozostałych państw członkowskich uczestniczą w operacjach przeprowadzanych na terytorium danego państwa członkowskiego.

Art. 145h pkt 2 służy wdrożeniu do polskiego prawa art. 18 lit. c decyzji Rady 2008/615/WSiSW, zgodnie z którym właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej udzielają sobie wzajemnego wsparcia zgodnie z prawem krajowym w związku ze zgromadzeniami masowymi i podobnymi innymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz w związku z poważnymi wypadkami w ramach prewencji kryminalnej oraz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego poprzez, w miarę możliwości, oddelegowanie funkcjonariuszy, ekspertów i doradców oraz dostarczanie sprzętu na wniosek państwa członkowskiego, na terytorium którego dana sytuacja występuje.

Art. 145h pkt 3 wprowadza do polskiego ustawodawstwa możliwość udzielania pomocy innym państwom członkowskim przez specjalną jednostkę interwencyjną, co zostało

uregulowane w art. 3 decyzji Rady 2008/617/WSiSW w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych.

W art. 145i zostały wskazane organy właściwe do podejmowania decyzji odnośnie wykonywania obowiązków służbowych przez policjantów lub pracowników Policji poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Proponuje się, by w przypadku wspólnych patroli lub innego rodzaju wspólnych działań podejmowanych w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości decyzje podejmował Komendant Główny Policji. Chodzi w tym przypadku o decyzję określającą zakres, warunki współpracy w jednej z przewidzianych form, a nie indywidualne polecenie skierowania do konkretnie wskazanych policjantów dotyczące wykonania zadań, które będzie wydawał właściwy przełożony.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze zarządzenia, określałby udział funkcjonariuszy Policji poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, związanego ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi istotnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi zdarzeniami, a także w przypadku konieczności udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną.

Poza przepisami wynikającymi bezpośrednio z ww. decyzji Rady konieczne jest ponadto dokonanie zmian w ustawie o Policji, które umożliwią właściwe wdrożenie tych przepisów oraz zapewnią ich spójność z innymi przepisami dotyczącymi działania Policji, w szczególności w zakresie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb policyjnych UE (vide zmiana zawarta w art. 1 pkt 1 projektu), analogicznie jak ma to miejsce w przypadku zmian wprowadzanych odnośnie Straży Granicznej.

Art. 2 projektu – zmiany w zakresie ustawy o Straży Granicznej

W dodawanym rozdziale 14c zaproponowano wprowadzenie do ustawy o Straży Granicznej regulacji dotyczącej udziału funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej we współpracy transgranicznej państw Unii Europejskiej (art. 2 pkt 6

projektu). Zmiana ta wiąże się z koniecznością dostosowania prawa krajowego do decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008, str.1) oraz decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. U. UE L 210 z 06.08.2008 str.12).

W projekcie ustawy zawarte jest odesłanie do przepisów decyzji Rady 2008/615 określającej formy realizacji zadań, w których uczestniczyć będą funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej (art.147s). Są nimi wspólne patrole i innego rodzaju wspólne operacje służące ochronie porządku, bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości (art.17 ust. 1 decyzji 2008/615) oraz udzielania wsparcia w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi oraz innymi istotnymi wydarzeniami (art. 18 decyzji 2008/615). Podkreślić należy, że formy działań prowadzonych na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, w których uczestniczyć będą funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej wynikają bezpośrednio z decyzji 2008/615. Projekt określa organy Straży Granicznej właściwe w sprawie udziału Straży Granicznej w realizacji zadań określonych w decyzji 2008/615 (art.147t). Kryterium, w oparciu o które określono podział właściwości pomiędzy Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz komendantów oddziałów Straży Granicznej, jest podległość organizacyjna funkcjonariuszy skierowanych do wykonywania zadań określonych w decyzji 2008/615. Ponadto przewiduje się możliwość podjęcia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej decyzji o kierowaniu funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania zadań z decyzji 2008/615, gdy organ ten uzna, iż jest to niezbędne. Do funkcjonariuszy skierowanych do wykonywania zadań określonych w decyzji 2008/615 stosowane będą przepisy dotyczące delegowania zawarte w art. 40 ustawy o Straży Granicznej. Okres delegowania nie będzie mógł być, zgodnie z projektowanym art. 40, dłuższy niż 6 miesięcy.

Projekt przewiduje ponadto odpowiednie stosowanie do funkcjonariuszy wykonujących zadania określone w dodawanym rozdziale przepisów dotyczących kontyngentów Straży Granicznej: art. 147h ust. 1 (dotyczącego uposażenia i innych należności pieniężnych),

art. 147j ust. 2 (turnusy leczniczo-profilaktyczne) oraz art. 147h ust. 2 (świadczenia z tytułu uszczerbku na zdrowiu).

Zgodnie z art. 20 decyzji 2008/615 funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej wykonujący zadania na terytorium innego państwa Unii Europejskiej korzystać będą z takiej samej ochrony i pomocy, jak funkcjonariusze państwa przyjmującego. Podlegać będą oni, zgodnie z art. 17 ust. 2 decyzji, prawu przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Do odpowiedzialności cywilnej za szkody stosowane będą zasady określone w art. 21 – odpowiada za nie państwo wysyłające (operacje wykonywane na mocy art. 17) lub państwo przyjmujące (operacje wykonywane na podstawie art. 18).

Poza przepisami wynikającymi bezpośrednio z ww. decyzji Rady konieczne jest ponadto dokonanie zmian w ustawie o Straży Granicznej, które umożliwią właściwe wdrożenie tych przepisów oraz zapewnią ich spójność z innymi przepisami dotyczącymi działania Straży Granicznej, w szczególności w zakresie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb granicznych UE:

- 1) zmiana zawarta w art. 2 pkt 1 projektu wynika z faktu, iż przepisy ogólne ustawy o Straży Granicznej nakładają na Straż Graniczną obowiązek realizacji zadań wynikających z umów i porozumień międzynarodowych (art. 1 ust. 2b) oraz współdziałania w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego z organami ochrony granic innych państw (art. 1 ust. 3). Powyższe regulacje, ze względu na obecność Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wymagają zmiany polegającej na wskazaniu przepisów prawa Unii Europejskiej jako tytułu prawnego zadań wykonywanych przez Straż Graniczną (nowe brzmienie art. 1 ust. 2b oraz właściwych organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotów, z którymi współdziała Straż Graniczna w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego (nowe brzmienie art. 1 ust. 3));
- 2) zmiana zawarta w art. 2 pkt 2 projektu polega na wskazaniu organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotów, z którymi prowadzona jest współpraca (m.in. Agencji „FRONTEX”);
- 3) zmiana zawarta w art. 2 pkt 3 projektu polega na nadaniu nowego brzmienia art. 9 ust. 7 pkt 1 i 2.

Przedmiotowa zmiana uwzględnia wykonywanie zadań przez Straż Graniczną poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wspólnych operacji, o których mowa w decyzji Rady 2008/615/WSiSW oraz kontyngentów Straży Granicznej i zespołów szybkiej interwencji na granicy – nowe brzmienie pkt 1 w ust. 7 art. 9. Analogicznie zmienia się pkt 2 w ust. 7 art. 9 odnoszący się do pełnienia służby przez funkcjonariuszy, w tym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponuje się dookreślenie zakresu swobody regulacyjnej poprzez wskazanie, że obejmuje ono materię nieobjętą innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej.

- 4) zmiana zawarta w art. 2 pkt 4 projektu polega na nadaniu nowego brzmienia art. 40. Nowa regulacja dotycząca przenoszenia oraz delegowania funkcjonariuszy dostosowuje przepisy w tym zakresie do potrzeb Straży Granicznej, w tym poprzez określenie zasad delegowania do wykonywania zadań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zachowując przepisy gwarancyjne dla funkcjonariuszy. W projekcie przewidziano możliwość przenoszenia funkcjonariuszy do pełnienia służby w tej samej miejscowości, w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej (ust. 1). Zgodnie z projektem czas delegowania wynosi 6 miesięcy, w przypadku delegowania do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, innej miejscowości lub poza terytorium państwa. Zachowana zostaje regulacja, zgodnie z którą kolejne przeniesienie do pełnienia służby albo delegowanie do czasowego pełnienia służby w okresie 2 lat od zakończenia delegowania lub przeniesienia może nastąpić tylko za pisemną zgodą funkcjonariusza (ust. 3). Przepisy dotyczące organów właściwych w sprawach przenoszenia oraz delegowania dostosowane zostają do projektowanych regulacji w zakresie użycia funkcjonariuszy na terytorium państw Unii Europejskiej (ust. 4), w tym do nowych zadań wynikających ze współpracy określonej decyzjami Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW. Zmienione zostały przepisy zawierające upoważnienia do wydawania rozporządzeń. Zakres przedmiotowy upoważnienia z art. 40 ust. 5 obejmuje określenie należności funkcjonariuszy delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa, w ramach wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych (obowiązujący art. 40 ust. 3). Upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia zawarte w art. 40 ust. 6 (obowiązujący art. 40 ust. 4) dotyczące dodatkowych świadczeń opieki zdrowotnej

w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa obejmuje wszystkich funkcjonariuszy wykonujących zadania poza granicami państwa.

- 5) zmiana zawarta w art. 2 pkt 5 projektu polega na dodaniu rozdziału 14b „Udział Straży Granicznej we wspólnych działaniach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej”.

Przyjęcie regulacji dotyczącej udziału Straży Granicznej w działaniach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej w proponowanym kształcie umożliwi pełne i płynne uczestnictwo Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb granicznych Unii Europejskiej prowadzonej na podstawie przepisów prawa unijnego. Współpraca ta dotyczy zarówno udziału we wspólnych działaniach, które mają charakter prewencyjny wobec zagrożeń przewidzianych na podstawie analizy zagrożeń, jak również ewentualnych sytuacji kryzysowych, których rozmiary przekraczałyby możliwości kadrowo-sprzętowe krajowych służb granicznych.

Projektowane rozwiązania umożliwiają działania Straży Granicznej na terytorium innych państw Unii Europejskiej, a także korzystanie z ewentualnego wsparcia innych państw unijnych w sytuacji krytycznej, co ze względu na długość sektora zewnętrznej granicy Unii Europejskiej, za którą bezpośrednią odpowiedzialność ponosi Rzeczpospolita Polska, ma szczególne znaczenie.

Art. 3 projektu – zmiany w zakresie ustawy o ochronie granicy państwowej
Projektowana regulacja wprowadza zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej w przepisie dotyczącym uprawnień funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy wykonują, w ramach działań prowadzonych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zadania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obejmuje nim prowadzenie wspólnych operacji w zakresie określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2007/2004 (nowe brzmienie art. 17d). Z powyższym łączy się powierzenie Komendantowi Głównemu Straży Granicznej wykonywania zadań krajowego punktu kontaktowego

właściwego w sprawach komunikacji z Agencją Frontex w sprawach dotyczących prowadzenia wspólnych operacji (nowe brzmienie art. 17e).

Art. 4 projektu – zmiany w zakresie ustawy o broni i amunicji

Projektowana regulacja wprowadza zmiany w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, poprzez nadanie nowego brzmienia art. 3 pkt 2a. Proponuje się wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym do funkcjonariuszy straży granicznych państw UE stosowane będą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisy obowiązujące funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie dotyczącym transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji.

Art. 5 projektu – ma na celu utrzymanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 3 i 4 ustawy o Straży Granicznej do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

Przedmiotowa regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Celem wprowadzenia ustawy jest włączenie do ustawodawstwa polskiego regulacji dotyczących udziału:

1. funkcjonariuszy i pracowników Policji we wspólnych operacjach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW, 2008/616/WSiSW i 2008/617/WSiSW;
2. funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej we wspólnych operacjach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW.

Ponadto celem jest uregulowanie w ustawach: o Policji oraz o Straży Granicznej współpracy z organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz zapewnienie spójności z przepisami dotyczącymi działania Straży Granicznej, w szczególności w zakresie uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w realizacji współpracy służb granicznych UE.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać akt prawny

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływać na realizację zadań przez funkcjonariuszy i pracowników Policji oraz komórki organizacyjne Policji, funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej oraz jednostki organizacyjne Straży Granicznej, jak również funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

3. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) – nie odnotowano

zgłoszeń zainteresowanych podmiotów. Projekt został przesłany do zaopiniowania przez NSZZ Policjantów oraz NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej, które nie zgłosiły uwag w przedmiotowym zakresie.

4. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora publicznego

Wejście w życie projektowanej regulacji mającej na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów decyzji Rady 2008/615/WSiSW oraz decyzji Rady 2008/617/ WSiSW w zakresie umożliwiającym udział polskich funkcjonariuszy lub pracowników w realizacji wspólnych operacji lub udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną na terytorium innych państw, należy rozpatrywać w kategoriach dodatkowych możliwości współpracy polskich służb z partnerami zagranicznymi. Od strony polskiej będzie zależało, czy funkcjonariusze i pracownicy Policji czy Straży Granicznej będą uczestniczyć w danej wspólnej operacji lub operacji jednostek specjalnych poza granicami RP. Jest to kwestia oceny możliwości udzielenia pomocy innemu państwu oraz zasad jej udzielenia i rozliczenia.

Należy tutaj dokonać rozgraniczenia na realizację wspólnych operacji i udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną.

W przypadku wspólnych operacji wskazać należy, iż zgodnie z art. 34 decyzji Rady 2008/615/WSiSW, każde państwo członkowskie ponosi koszty operacyjne poniesione przez jego organy w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji. Przepis ten zakłada również, że w szczególnych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie mogą uzgodnić odmienne ustalenia. W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na art. 17 decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji Rady 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, zgodnie z którym przed rozpoczęciem danej operacji właściwe organy państw członkowskich dokonują pisemnych lub ustnych ustaleń, w których można określić szczegóły, takie jak m.in. aspekt logistyczny działań w odniesieniu do transportu, zakwaterowania i bezpieczeństwa oraz podział kosztów wspólnej operacji, jeżeli jest inny niż określono w art. 34 zdanie pierwsze decyzji Rady 2008/615/WSiSW.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż zasadą jest pokrywanie kosztów operacyjnych własnych funkcjonariuszy przez państwo wysyłające, ale nie ma przeszkód, aby państwa umówiły się co do innego podziału kosztów. Oznacza to, że w sytuacji gdy do strony polskiej wpłynęły wnioski o wsparcie innego państwa w formie wspólnej operacji, a strona polska nie będzie dysponować odpowiednimi środkami finansowymi na pokrycie kosztów operacyjnych, to wówczas będzie mogła uzależnić swoje wsparcie od pokrycia tych kosztów przez stronę wnioskującą. W wariantcie pesymistycznym, tj. braku porozumienia stron co do kosztów, wspólna operacja nie będzie zrealizowana. Z powyższego jasno wynika, że o kosztach zawsze decydują państwa uczestniczące we wspólnej operacji. Nie ma zatem możliwości automatycznego ponoszenia kosztów przez którąkolwiek ze stron. Należy mieć również na uwadze fakt, iż nie jest możliwe określenie, jak często będą do Polski trafiać wnioski o realizację wspólnych operacji.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż zarówno jednostki przygraniczne Policji, jak i Straży Granicznej na podstawie obowiązujących umów międzynarodowych prowadziły wspólne operacje w kształcie zbliżonym w planowanej regulacji. Działania te polegały przede wszystkim na realizacji wspólnych patroli, pościgów transgranicznych, obserwacji transgranicznych, zabezpieczania imprez masowych, a także organizacji i realizacji wspólnych ćwiczeń. Wydatki na te cele kształtowały się w 2009 r. w Policji w wysokości około 136 139,00 zł, a w Straży Granicznej ok. 120 000 zł. Z uwagi na fakt, iż obowiązujące w ww. służbach zasady sprawozdawczości nie przewidują wyodrębniania w klasyfikacji wydatków budżetowych pozycji takich, jak wspólne operacje czy też ich poszczególne rodzaje, wyliczenia te należy traktować orientacyjnie z założeniem dużego marginesu błędów. Ponadto należy wskazać, iż podane koszty obejmują zarówno działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i poza jego granicami. Z uwagi na ułatwienia w organizacji i realizacji wspólnych operacji, jakie wiążą się z wejściem w życie projektowanej regulacji, w tym umożliwienie udziału w nich również jednostek spoza obszarów przygranicznych, należy spodziewać się zwiększenia tej kwoty w zakresie, w jakim będzie to możliwe w ramach środków budżetowych przekazanych na funkcjonowanie Policji, a jednocześnie w jakim wynikać będzie to z rzeczywistych potrzeb prowadzenia współpracy w takich formach.

W kwestii udziału polskich funkcjonariuszy i pracowników w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną wskazać należy, iż art. 1 decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich UE w sytuacjach kryzysowych stanowi, że takie wsparcie jest możliwe wówczas gdy wnioskujące państwo członkowskie zwróciło się z taką prośbą i jeśli druga strona zgodziła się na podjęcie tych zadań w celu zareagowania na sytuację kryzysową. Ponadto art. 3 wspomnianej decyzji Rady stanowi, że właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego może zaakceptować albo odrzucić taki wniosek lub zaproponować inny rodzaj pomocy. Decyzja Rady 2008/617/WSiSW określa również jasno kwestię kosztów, stanowiąc w art. 6, że o ile zainteresowane państwa członkowskie nie uzgodnią inaczej, wnioskujące państwo członkowskie pokrywa koszty operacyjne – w tym koszty transportu i zakwaterowania – poniesione przez specjalne jednostki interwencyjne wezwanego państwa członkowskiego.

Z powyższego wynika, iż samo wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje żadnych kosztów dla budżetu państwa. Koszty te mogą się pojawić w sytuacji, gdy odpowiednie organy państw członkowskich UE zdecydują się wystąpić do strony polskiej z wnioskiem o udzielanie pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną, a strona polska zgodzi się na odstępianie od zasady finansowania wyrażonej w art. 6 decyzji Rady 2008/617/WSiSW. Nie należy się również spodziewać istotnych kosztów związanych z organizacją wspólnych spotkań, szkoleń i ćwiczeń jednostek specjalnych, ponieważ art. 5 decyzji Rady 2008/617/WSiSW stanowi, że mogą być one finansowane w ramach możliwości oferowanych przez unijne programy finansowe przewidujące dotacje z budżetu Unii Europejskiej. Wskazać należy, iż takie działania miały już miejsce w 2009 r. i polegały na uczestnictwie funkcjonariuszy Biura Operacji Antyterrorystycznych Komendy Głównej Policji w ćwiczeniach z podobnymi jednostkami z innych państw UE (łącznie 60 osób). Ćwiczenia pod nazwą „BOMB MAY 09” trwały 3 dni, a ich koszt wyniósł około 30 000 euro i został pokryty z funduszy UE.

Nie można na chwilę obecną oszacować, jak często i czy w ogóle do strony polskiej będą kierowane wnioski o udział polskich funkcjonariuszy i pracowników w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną. Fakt, iż zdecydowana

większość państw UE posiada własne jednostki specjalne pozwala przypuszczać, że istnieje bardzo małe prawdopodobieństwo otrzymania takiego wniosku przez stronę polską.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie oddziaływać na sytuację i rozwój regionalny.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		USTAWA z dnia2010 r. o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw.			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:		<ol style="list-style-type: none"> 1. Rozporządzenie Rady (WE) Nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1), 2. Rozporządzenie (WE) Nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30), 3. Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), 4. Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12), 5. Decyzja Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich w Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73). 			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art.4 ust.1-2	Art. 4 Skład i oddelegowanie zespołów szybkiej interwencji na granicy 1. Skład zespołów określa agencja zgodnie z art. 8b	T	Art. 2 pkt 5	5) rozdział 14b otrzymuje brzmienie: „Rozdział 14b Udział Straży Granicznej we wspólnych	

rozp. 863/2007	<p>rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Zasady ich delegowania określa art. 8d tego rozporządzenia.</p> <p>2. Na wniosek dyrektora wykonawczego agencji Zarząd agencji większością trzech czwartych głosów podejmuje decyzję w sprawie profilów i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznej, którzy mają być udostępniani do zespołów (rezerwa interwencyjna). Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian w profilach i łącznej liczbie funkcjonariuszy straży granicznej włączonych do rezerwy interwencyjnej. Udział państw członkowskich w rezerwie interwencyjnej odbywa się za pośrednictwem krajowej rezerwy ekspertów w oparciu o poszczególne określone profile, poprzez mianowanie funkcjonariuszy straży granicznej o profilu odpowiadającym określonym wymogom.</p>			<p>działaniach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej</p> <p>Art. 147o. 1. Funkcjonariusze wchodzący w skład krajowej rezerwy ekspertów mogą zostać delegowani do:</p> <p>1) zespołów szybkiej interwencji na granicy utworzonych i działających zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określającym uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 863/2007”;</p>	
Art.3 ust.1 rozp. 2007/2004	<p>Art.3 Wspólne działania i projekty pilotażowe na granicach zewnętrznych</p> <p>1. Agencja dokonuje oceny, zatwierdza i koordynuje propozycje wspólnych działań i projektów pilotażowych przygotowanych przez Państwa Członkowskie.</p> <p>Agencja może sama oraz w porozumieniu z zainteresowanym Państwem Członkowskim lub zainteresowanymi Państwami Członkowskimi podejmować inicjatywy wspólnych działań i projektów pilotażowych we współpracy z Państwami</p>	T	Art. 2 pkt 5	<p>2) udziału we wspólnych operacjach przeprowadzanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającym Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 349 z 25.11.2004, str. 1), zmienionym rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 863/2007 (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 30),</p>	

<p>Art.4 ust.3 rozp. 863/ 2007</p>	<p>Członkowskimi. Agencja może również zdecydować o przekazaniu swojego wyposażenia technicznego do dyspozycji Państw Członkowskich uczestniczących we wspólnych działaniach lub projektach pilotażowych.</p> <p>3. Na wniosek agencji państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej na potrzeby operacji wsparcia, chyba że stoją one wobec wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych. Autonomia rodzimego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyboru personelu i okresu jego oddelegowania pozostaje niezmieniona.</p>	<p>T</p>		<p>zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2007/2004”.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej określa, w drodze decyzji, skład krajowej rezerwy ekspertów, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Komendant Główny Straży Granicznej, na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 863/2007, deleguje lub odmawia delegowania funkcjonariusza do wykonywania zadań w zespołach szybkiej interwencji na granicy oraz wspólnych operacjach koordynowanych przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zwaną dalej „Agencją Frontex”.</p>	
<p>Art. 7 rozp. 2007/ 2004</p>	<p>Artykuł 7 Zarządzanie wyposażeniem technicznym Agencja tworzy i przechowuje scentralizowane rejestry wyposażenia technicznego służącego do kontroli i ochrony granic zewnętrznych należących do Państw Członkowskich, które to Państwa, na zasadach dobrowolności oraz na prośbę innego Państwa Członkowskiego, są skłonne oddać czasowo do dyspozycji innego Państwa Członkowskiego stosownie do analiz potrzeb i ryzyka przeprowadzanych przez Agencję.</p>	<p>T</p>	<p>Art.2 pkt 5</p>	<p>Art. 147p. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może udostępnić Agencji Frontex sprzęt techniczny będący w zarządzie Straży Granicznej w celu włączenia do Centralnego Rejestru Sprzętu Technicznego CRATE oraz wykorzystania w trakcie wspólnych działań koordynowanych przez Agencję Frontex, zgodnie z rozporządzeniem 2007/2004, w tym poza granicami państwa.</p> <p>2. Komendant Główny Straży Granicznej może delegować funkcjonariuszy lub pracowników do obsługi sprzętu, o którym mowa w ust. 1.</p>	

Art.5 ust. 1 rozp. 863/ 2007	Art. 5 Wydawanie poleceń zespołom szybkiej interwencji na granicy 1. W okresie trwania operacji wsparcia przeprowadzanych przez zespoły polecenia dla zespołów wydaje przyjmujące państwo członkowskie zgodnie z planem operacyjnym, o którym mowa w art. 8e rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.	T	Art.2 pkt 5	Art. 147r.1. W czasie delegowania funkcjonariusze i pracownicy wykonują polecenia właściwych przełożonych przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 2. Do delegowanych funkcjonariuszy stosuje się odpowiednio przepisy: 1) art. 147h ust. 1 i art. 147j ust. 2; 2) art. 147h ust. 2 – w zakresie świadczeń z tytułu uszczerbku na zdrowiu. 3. Delegowanie pracownika do wykonywania zajęć poza siedzibą urzędu, w którym wykonuje pracę, następuje na podstawie odrębnych przepisów.”;	Przepisy ust. 2 i 3 art. 147 r tworzą pełną i spójną regulację w zakresie sytuacji prawnej delegowanych funkcjonariuszy i pracowników, zapewniając właściwe wdrożenie przepisów rozporządzenia 863/2007
Art. 17 dec. 2008/ 615	Artykuł 17 Wspólne operacje 1. W celu zintensyfikowania współpracy policyjnej właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie mogą wprowadzić wspólne patrole i inne rodzaje wspólnych operacji służące ochronie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz prewencji kryminalnej, w których wyznaczeni funkcjonariusze lub inni pracownicy z pozostałych państw członkowskich ("funkcjonariusze") współuczestniczą w operacjach przeprowadzanych na terytorium państwa członkowskiego.	T	Art. 1 pkt 2	2) po rozdziale 10a dodaje się rozdział 10 b w brzmieniu: Rozdział 10b Realizacja wspólnych działań na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej Art. 145h. Policjanci i pracownicy Policji są uprawnieni do wykonywania obowiązków służbowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu realizacji zadań: 1) w formie wspólnych patroli lub innego rodzaju wspólnych działań w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art.	

<p>Art. 17 ust.1 dec. 2008/ 615</p>		<p>T</p>	<p>Art.2 pkt 6</p>	<p>17 decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), zwanej dalej „decyzją Rady 2008/615/WSiSW”;</p> <p>6) po rozdziale 14b dodaje się rozdział 14c w brzmieniu: Rozdział 14c Udział Straży Granicznej we współpracy transgranicznej państw Unii Europejskiej Art. 147s. Funkcjonariusze i pracownicy Straży Granicznej mogą zostać delegowani do wykonywania obowiązków służbowych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu realizacji zadań: 1) w formie wspólnych patroli i innego rodzaju wspólnych operacji służących ochronie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 17 ust. 1 decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 1), zwanej dalej „decyzją Rady 2008/615/WSiSW”;</p>	
---	--	----------	------------------------	---	--

Art.18 dec. 2008/ 615	<p>Artykuł 18</p> <p>Wsparcie w związku ze zgromadzeniami masowymi, klęskami żywiołowymi i poważnymi wypadkami</p> <p>Właściwe organy państw członkowskich udzielają sobie wzajemnego wsparcia, zgodnie z prawem krajowym, w związku ze zgromadzeniami masowymi i podobnymi istotnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz w związku z poważnymi wypadkami, w ramach prewencji kryminalnej oraz ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego poprzez:</p> <p>a) możliwie wczesne wzajemne informowanie się o tego typu sytuacjach mających skutki transgraniczne oraz wymianę wszelkich istotnych informacji;</p> <p>b) podejmowanie i koordynowanie niezbędnych działań policyjnych na swoim terytorium w sytuacjach mających skutki transgraniczne;</p> <p>c) w miarę możliwości, oddelegowanie funkcjonariuszy, ekspertów i doradców oraz dostarczanie sprzętu na wniosek państwa członkowskiego, na którego terytorium dana sytuacja występuje.</p>	T	Art. 1 pkt 2	<p>Art. 145 h pkt 2</p> <p>Art. 145h. Policjanci i pracownicy Policji są uprawnieni do wykonywania obowiązków służbowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu realizacji zadań:</p> <p>2) w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi istotnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi zdarzeniami w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 18 lit. c decyzji Rady 2008/615/WSiSW;</p>	
Art. 3 dec. 2008/ 617	<p>Art. 3. 1. Państwo członkowskie może poprosić o udzielenie pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną innego państwa członkowskiego w celu uporania się z sytuacją kryzysową poprzez złożenie ze pośrednictwem właściwych organów wniosku określającego charakter pożądanej pomocy oraz konieczność operacyjną jej uzyskania.</p>	T	Art. 2 pkt 6	<p>2) w formie udzielania wsparcia w związku ze zgromadzeniami, imprezami masowymi lub podobnymi istotnymi wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz poważnymi zdarzeniami, w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zapobiegania przestępczości, o których mowa w art. 18 decyzji Rady 2008/615/WSiSW.</p> <p>Art. 145h. Policjanci i pracownicy Policji są uprawnieni do wykonywania obowiązków służbowych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu realizacji zadań:</p>	

<p>Właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego może zaakceptować albo odrzucić taki wniosek lub zaproponować inny rodzaj pomocy.</p> <p>2. Z zastrzeżeniem porozumienia pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi, pomoc może polegać na dostarczeniu wnioskującemu państwu członkowskiemu sprzęt lub wiedzy fachowej lub na przeprowadzeniu działań na terytorium tego państwa członkowskiego, jeżeli jest to wymagane – z użyciem broni.</p> <p>3. W przypadku działań na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego funkcjonariusze specjalnej jednostki interwencyjnej udzielającej pomocy są upoważnieni do działania w charakterze wsparcia na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego oraz do przedsięwzięcia wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia żądanej pomocy w stopniu w jakim:</p> <p>a) działają oni w ramach odpowiedzialności wnioskującego państwa członkowskiego, pod jego zwierzchnictwem i kierownictwem oraz zgodnie z jego prawem, oraz</p> <p>b) prowadzą działania w granicach swoich kompetencji przewidzianych w prawie krajowym.</p>			<p>3) w ramach udzielania pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną, o której mowa w decyzji Rady 2008/617/ WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowski UE w sytuacjach kryzysowych (Dz.Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 73).</p>	
---	--	--	--	--

<p>Art.17 ust.1 i 3 dec. 2008/ 616</p>	<p>Artykuł 17 Wspólne patrole i inne wspólne operacje 1. Zgodnie z przepisami rozdziału 5 decyzji 2008/615/WSiSW, w szczególności z oświadczeniami przekazanymi na mocy jej art. 17 ust. 4 oraz art. 19 ust. 2 i 4 tej decyzji, każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden punkt kontaktowy, pozwalający innym państwom członkowskim zwrócić się do właściwych organów, oraz może określić własne procedury ustanawiania wspólnych patroli i przeprowadzania innych wspólnych operacji, procedury dotyczące inicjatyw innych państw członkowskich w odniesieniu do tych operacji 3. Z inicjatywą przeprowadzenia wspólnej operacji mogą wystąpić właściwe organy każdego państwa członkowskiego. Przed rozpoczęciem danej operacji właściwe organy, o których mowa w ust. 2, dokonują pisemnych lub ustnych ustaleń, w których można określić szczegóły, takie jak: a) właściwe organy każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do operacji; b) konkretny cel operacji; c) przyjmujące państwo członkowskie, w którym operacja ma miejsce; d) obszar geograficzny przyjmującego państwa członkowskiego, w którym operacja ma miejsce; e) okres objęty operacją; f) konkretna pomoc, jakiej przyjmującemu państwu członkowskiemu ma udzielić wysyłające państwo lub państwa członkowskie, obejmująca funkcjonariuszy lub innych pracowników, aspekty</p>	<p>T</p>	<p>Art.2 pkt 6</p>	<p>Art. 147t. 1. Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej, po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej podejmuje decyzję w sprawie realizacji przez Straż Graniczną: 1) zadań, o których mowa w art. 147s pkt 1, oraz określa warunki prowadzenia tych działań, zgodnie z art. 17 ust. 3 decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz. Urz. UE L 210 z 06.08.2008, str. 12); 2) zadań, o których mowa w art. 147s pkt 2, oraz określa warunki prowadzenia tych działań. 2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, właściwym jest: 1) Komendant Główny Straży Granicznej, w przypadku gdy zadania wykonują funkcjonariusze Komendy Głównej Straży Granicznej lub funkcjonariusze więcej niż jednego oddziału Straży Granicznej lub gdy Komendant Główny Straży Granicznej tak zdecyduje; 2) komendant oddziału Straży Granicznej, w przypadku gdy zadania wykonują podlegli mu funkcjonariusze.</p>	
--	--	----------	------------------------	---	--

	<p>materialne i finansowe;</p> <p>g) funkcjonariusze uczestniczący w operacji;</p> <p>h) funkcjonariusz odpowiedzialny za operację,</p> <p>i) uprawnienia, jakie przysługują funkcjonariuszom i innym pracownikom pochodzącym z wysyłającego państwa członkowskiego lub z wysyłających państw członkowskich podczas operacji w przyjmującym państwie członkowskim;</p> <p>j) konkretna broń, amunicja i sprzęt, z których podczas operacji mogą korzystać wysłani funkcjonariusze zgodnie z decyzją 2008/615/WSiSW;</p> <p>k) aspekt logistyczny działań w odniesieniu do transportu, zakwaterowania i bezpieczeństwa;</p> <p>l) podział kosztów wspólnej operacji, jeżeli jest inny, niż określono w art. 34 zdanie pierwsze decyzji Rady 2008/615/WSiSW;</p> <p>m) wszelkie inne wymagane elementy.</p>				
Art.17 ust.3 dec. 2008/615	3. Funkcjonariusze wysyłającego państwa członkowskiego uczestniczący we wspólnych operacjach wykonują polecenia właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego.	T	Art.2 pkt 6	Art. 147u. 1. Komendant Główny Straży Granicznej, na zasadach określonych w art. 40 deleguje lub odmawia delegowania funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania zadań na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 2. W czasie delegowania, o którym mowa w ust.1, funkcjonariusze i pracownicy wykonują polecenia właściwych przełożonych przyjmującego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. 3. Do funkcjonariuszy delegowanych do wykonywania zadań na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej	Przepisy ust. 3 i 4 art. 147 u tworzą pełną i spójną regulację w zakresie sytuacji prawnej delegowanych funkcjonariuszy i pracowników, zapewniając właściwe wdrożenie przepisów decyzji 615/2008

				<p>stosuje się odpowiednio przepisy:</p> <p>1) art. 147h ust. 1 i art. 147j ust. 2;</p> <p>2) art. 147h ust. 2 – w zakresie świadczeń z tytułu uszczerbku na zdrowiu.</p> <p>4. Delegowanie pracownika do wykonywania zadań poza siedzibą urzędu, w którym wykonuje pracę, następuje na podstawie odrębnych przepisów.”</p>	
Art.6 ust.1 rozp. 863/2007	Art. 6 Zadania i uprawnienia członków zespołów 1.Członkowie zespołów mogą wykonywać wszelkie zadania i korzystać z wszelkich uprawnień w zakresie odprawy granicznej lub ochrony granicy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 i które są konieczne do realizacji celów tego rozporządzenia. Szczegóły dotyczące każdej operacji wsparcia określa jej plan operacyjny zgodnie z art. 8e rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.	T	Art.3 pkt 1	<p>1) art. 17d i 17e otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 17d. Funkcjonariusze straży granicznych, w rozumieniu rozporządzenia nr 863/2007, państw członkowskich Unii Europejskiej na granicy państwowej stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen wykonują zadania w ramach:</p> <p>1) zespołów szybkiej interwencji na granicy zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie określonym w rozporządzeniu nr 863/2007;</p> <p>2) wspólnych operacji zgodnie z przepisami krajowymi odnoszącymi się do funkcjonariuszy Straży Granicznej w zakresie określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającym Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. L 349 z 25.11.2004, str. 1)</p>	
Art.6 ust.1 rozp. 863/2007	1.Zaproszeni funkcjonariusze posiadają zdolność do wykonywania wszelkich zadań i korzystania z wszelkich uprawnień w zakresie dokonywania odprawy granicznej lub ochrony granicy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), które są konieczne do realizacji celów tego rozporządzenia.	T			

<p>Art. 8f oraz 8e rozp. 863/2007</p>	<p>Art. 8f Krajowy punkt kontaktowy Państwa członkowskie wyznaczają krajowy punkt kontaktowy, za którego pośrednictwem odbywa się komunikacja z agencją we wszelkich kwestiach dotyczących zespołów. Krajowy punkt kontaktowy jest dostępny przez cały czas.</p> <p>Art. 8e Plan operacyjny</p> <p>1. Dyrektor wykonawczy i wnioskujące państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny określający szczegółowe warunki oddelegowania zespołów. Plan operacyjny zawiera następujące informacje:</p> <p>a) opis sytuacji oraz sposób działania i cele operacji wsparcia, w tym cel operacyjny;</p> <p>b) przewidywalny czas oddelegowania zespołów;</p> <p>c) geograficzny obszar odpowiedzialności we wnioskującym państwie członkowskim, na który zostaną oddelegowane zespoły;</p> <p>d) opis zadań i specjalnych poleceń dla członków zespołów, w tym możliwości korzystania z baz danych i dopuszczalnego stosowania broni służbowej, amunicji i sprzętu w przyjmującym państwie członkowskim;</p> <p>e) skład zespołów;</p> <p>f) nazwiska i stopnie funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za prowadzenie współpracy z zespołami, w szczególności tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy dowodzą zespołami w okresie trwania operacji wsparcia, oraz pozycję zespołów w strukturze dowodzenia;</p> <p>g) wyposażenie techniczne, które należy udostępnić</p>	<p>T</p>		<p>Art. 17e. Komendant Główny Straży Granicznej w zakresie dotyczącym:</p> <p>1) zespołów szybkiej interwencji na granicy wykonuje zadania krajowego punktu kontaktowego właściwego w sprawach komunikacji z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej oraz uzgadnia plan operacyjny określający szczegółowe warunki oddelegowania zespołów szybkiej interwencji na granicy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>2) wspólnych operacji wykonuje zadania krajowego punktu kontaktowego właściwego w sprawach komunikacji z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej.”;</p>	
---------------------------------------	---	----------	--	---	--

	<p>razem z zespołami zgodnie z art. 8.</p> <p>2. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody zarówno dyrektora wykonawczego, jak i wnioskującego państwa członkowskiego. Agencja bezzwłocznie przesyła egzemplarz zmienionego lub dostosowanego planu operacyjnego państwom członkowskim biorącym udział w operacji.</p>				
<p>Art.6 ust.5 oraz art.10 ust. 5 rozp. 863/2007</p>	<p>Art. 6 Zadania i uprawnienia członków zespołów</p> <p>5. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień członkowie zespołów mogą nosić broń służbową, amunicję i sprzęt w zakresie, w jakim są do tego upoważnieni na mocy przepisów krajowych rodzimego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może jednak zakazać noszenia pewnych rodzajów broni służbowej, amunicji i sprzętu, pod warunkiem że ustawodawstwo tego państwa stosuje taki sam zakaz wobec własnych funkcjonariuszy straży granicznej. Przed oddelegowaniem zespołów przyjmujące państwo członkowskie informuje agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz warunkach ich użycia. Agencja udostępnia te informacje wszystkim państwom członkowskim biorącym udział w operacji wsparcia.</p> <p>Art.10 Uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy</p> <p>5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień zaproszeni funkcjonariusze mogą nosić broń służbową, amunicję i sprzęt w zakresie, w jakim są do tego upoważnieni na mocy przepisów krajowych</p>	T	Art.3 pkt 2	2) po art. 17e dodaje się art. 17f w brzmieniu: „Art. 17f. Do funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, zadania określone w przepisach prawa Unii Europejskiej, w zakresie transportowania, przewozu oraz przesyłania broni i amunicji stosuje się przepisy obowiązujące funkcjonariuszy Straży Granicznej.”;	

	rodzimego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może jednak zakazać noszenia pewnych rodzajów broni służbowej, amunicji i sprzętu, pod warunkiem że na mocy jego ustawodawstwa taki sam zakaz stosuje się do jego własnych funkcjonariuszy straży granicznej. Przed oddelegowaniem zaproszonych funkcjonariuszy przyjmujące państwo członkowskie informuje agencję o dopuszczalnych rodzajach broni służbowej, amunicji i sprzętu oraz warunkach ich użycia. Agencja udostępnia te informacje państwom członkowskim.				
j.w. oraz Art. 19 ust.1 dec. 2008/615	Art. 19 Stosowanie broni, amunicji i sprzętu 1. Funkcjonariusze wysyłającego państwa członkowskiego, którzy uczestniczą we wspólnej operacji na terytorium innego państwa członkowskiego, na podstawie art. 17 lub 18, mogą na miejscu nosić własne mundury krajowe. Mogą posiadać taką broń, amunicję i taki sprzęt, których posiadanie jest dozwolone zgodnie z prawem krajowym wysyłającego państwa członkowskiego. Przyjmujące państwo członkowskie może zabronić funkcjonariuszom wysyłającego państwa członkowskiego posiadania określonej broni, amunicji lub określonego sprzętu.	T	Art.4	Art. 4. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm. ⁵⁾) w art. 3 pkt 2a otrzymuje brzmienie: 2a) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej;”.	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
Art. 1 pkt 1 lit. b	Art. 1 W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.) w art. 1 ust. 3 otrzymuje	Ze względu na obecność Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej wymagają zmiany polegającej na wskazaniu przepisów prawa Unii			

Art.2 pkt1	<p>brzmienie: „3. Policja realizuje także zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych, na zasadach i w zakresie w nich określonych.”;</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1: a) ust. 2b otrzymuje brzmienie: 2b. Straż Graniczna realizuje zadania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej oraz umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: Straż Graniczna w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego współdziała z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz organami ochrony granic innych państw.”</p>	<p>Europejskiej jako tytułu prawnego zadań wykonywanych przez Policję.</p> <p>Przepisy ogólne ustawy o Straży Granicznej nakładają na Straż Graniczną obowiązek realizacji zadań wynikających z umów i porozumień międzynarodowych (art. 1 ust. 2b) oraz współdziałania w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego z organami ochrony granic innych państw (art. 1 ust. 3). Powyższe regulacje, ze względu na obecność Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej wymagają zmiany polegającej na wskazaniu przepisów prawa Unii Europejskiej jako tytułu prawnego zadań wykonywanych przez Straż Graniczną (nowe brzmienie art. 1 ust. 2b) oraz właściwych organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotu z którymi współdziała Straż Graniczna w zakresie ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego (nowe brzmienie art. 1 ust. 3)</p>
Art. 1 pkt 1 lit. a	<p>W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.) w art. 1 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) współdziałanie z policjami innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi, a także z organami i instytucjami Unii Europejskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów;”</p>	<p>Zmiana polega na wskazaniu organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotów z którymi prowadzona jest współpraca.</p>
Art.2 pkt 2	<p>W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.) w art. 3a pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) prowadzenie współpracy z organami i instytucjami Unii</p>	<p>Zakres działania Komendanta Głównego Straży Granicznej obejmuje między innymi prowadzenie współpracy międzynarodowej z organami i instytucjami właściwymi w sprawach ochrony granic państwowych (art. 3a pkt 8). Zmiana polega, podobnie jak ma to miejsce w przypadku art. 1 ust.</p>

	Europejskiej oraz z organami i instytucjami innych państw właściwymi w sprawach ochrony granic państwowych i kontroli ruchu granicznego.”;	3 na wskazaniu organów i instytucji Unii Europejskiej jako podmiotów z którymi prowadzona jest współpraca (m.in. Agencji „FRONTEX”).
Art. 2 pkt 3	3) w art. 9 w ust. 7 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) metody i formy wykonywania zadań Straży Granicznej w zakresie nieobjętymi innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy, w tym zadań wykonywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej; 2) sposób pełnienia służby w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy, w tym sposób pełnienia służby poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej;”	Przedmiotowa zmiana uwzględnia wykonywanie zadań przez Straż Graniczną poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wspólnych operacji, o których mowa w decyzji Rady 2008/615/WSiSW oraz kontyngentów Straży Granicznej i zespołów szybkiej interwencji na granicy - nowe brzmienie pkt 1 w ust. 7 art. 9. Analogicznie zmienia się pkt 2 w ust. 7 art. 9 odnoszący się do pełnienia służby przez funkcjonariuszy, w tym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponuje się dookreślenie zakresu swobody regulacyjnej poprzez wskazanie, że obejmuje ono materię nieobjętą innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy oraz przepisami prawa Unii Europejskiej
Art.2 pkt. 4	4) art. 40 otrzymuje brzmienie: Art. 40. 1. Funkcjonariusz może być przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości z urzędu lub na własną prośbę. 2. Funkcjonariusz może być delegowany do czasowego pełnienia służby: 1) na terytorium państw Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską; 2) na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską, za jego pisemną zgodą. 3. Delegowanie, o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 1, nie może	Nowa regulacja dotycząca przenoszenia oraz delegowania funkcjonariuszy dostosowuje przepisy w tym zakresie do potrzeb Straży Granicznej, w tym poprzez określenie zasad delegowania do wykonywania zadań poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zachowując przepisy gwarancyjne dla funkcjonariuszy. W projekcie przewidziano możliwość przenoszenia funkcjonariuszy do pełnienia służby w tej samej miejscowości, w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej (ust. 1). Zgodnie z projektem czas delegowania wynosi 6 miesięcy, w przypadku delegowania do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży, innej miejscowości lub poza terytorium państwa. Zachowana zostaje regulacja zgodnie, z którą kolejne przeniesienie do pełnienia służby albo delegowanie do czasowego pełnienia służby w okresie 2-lat od zakończenia delegowania lub przeniesienia może nastąpić tylko za pisemną zgodą funkcjonariusza (ust. 3). Przepisy dotyczące organów właściwych w sprawach przenoszenia oraz delegowania dostosowane zostają do projektowanych regulacji w zakresie użycia funkcjonariuszy na terytorium

<p>przekraczać 6 miesięcy. W okresie 2 lat od przeniesienia do pełnienia służby albo od zakończenia delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości, funkcjonariusz może być, po raz kolejny, przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej albo innej miejscowości, tylko za jego pisemną zgodą.</p> <p>4. Do przenoszenia lub delegowania funkcjonariusza właściwi są:</p> <p>1) Komendant Główny Straży Granicznej:</p> <p>a) w ramach całego państwa,</p> <p>b) na terytorium państw Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w przypadku, gdy zadania te wykonują funkcjonariusze pełniący służbę w Komendzie Głównej Straży Granicznej, funkcjonariusze więcej niż jednego oddziału Straży Granicznej lub gdy Komendant Główny Straży Granicznej tak zdecyduje,</p> <p>c) na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 2.</p> <p>2) komendant oddziału Straży Granicznej:</p> <p>a) w ramach terytorialnego zasięgu działania oddziału Straży Granicznej,</p> <p>b) na terytorium państw Unii Europejskiej w ramach wykonywania zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w przypadku gdy zadania te wykonują podlegli mu funkcjonariusze.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, należności i świadczenia przysługujące funkcjonariuszom delegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa, uwzględniając:</p>	<p>państw Unii Europejskiej (ust. 4), w tym do nowych zadań wynikających ze współpracy określonej decyzjami Rady 2008/615/WSiSW i 2008/616/WSiSW. Zmienione zostały przepisy zawierające upoważnienia do wydawania rozporządzeń. Zakres przedmiotowy upoważnienia z art. 40 ust. 5 obejmuje określenie należności funkcjonariuszy delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa, w ramach wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych (obowiązujący art. 40 ust. 3). Upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia zawarte w art. 40 ust. 6 (obowiązujący art. 40 ust. 4) dotyczące dodatkowych świadczeń opieki zdrowotnej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa obejmuje wszystkich funkcjonariuszy wykonujących zadania poza granicami państwa.</p> <p>Art.147t oraz 147u w przedmiotowym zakresie są spójne z art. 40.</p>
--	---

	<p>1) charakter lub zakres wykonywanych przez funkcjonariusza zadań;</p> <p>2) rodzaje, warunki przyznawania oraz wysokość dodatkowych świadczeń związanych z delegowaniem;</p> <p>3) możliwość ograniczenia w całości albo części należności przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu odbywania zagranicznych podróży służbowych w przypadku otrzymywania ze źródła zagranicznego wynagrodzenia lub innych świadczeń bądź należności przeznaczonych na pokrycie kosztów delegowania;</p> <p>4) możliwość ograniczenia w całości albo w części prawa do uposażenia lub innych należności i świadczeń z tytułu stosunku służbowego w przypadku otrzymywania ze źródła zagranicznego wynagrodzenia, należności lub innych świadczeń w związku z wykonywaniem czynności na rzecz podmiotu zagranicznego;</p> <p>5) szczegółowe prawa i obowiązki delegowanego, w tym wymóg zapewnienia po zakończeniu delegowania warunków służby, co najmniej równorzędnych do istniejących przed delegowaniem;</p> <p>6) tryb postępowania i właściwość przelożonych w tych sprawach, w szczególności w zakresie wnioskowania o delegowanie, odwołania z delegowania, a także wypłaty należności przysługujących delegowanemu oraz podmioty zagraniczne, które mogą inicjować postępowanie w tych sprawach.</p> <p>6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno uzależnić zakres uprawnień delegowanego od charakteru lub rodzaju wykonywanych zadań, czasu trwania delegowania, warunków bytowych kosztów związanych z delegowaniem oraz zakresu uprawnień i świadczeń przyznanych przez podmiot zagraniczny.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania świadczeń opieki</p>	
--	--	--

	<p>zdrowotnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.⁴) przez funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 2 oraz w art. 147e ust. 1, w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa oraz sposób i tryb finansowania ponoszonych kosztów, uwzględniając zasady wydatkowania środków publicznych.”;</p>	
--	--	--

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920- *U42* -10/ma/*2*

SM-957

dot.: RM-10-58-10 z 11.05.2010 r.

Warszawa, *13* maja 2010 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

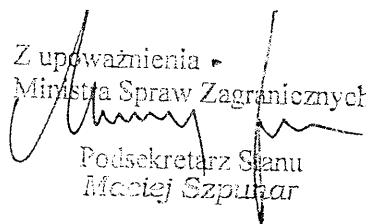
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw* pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

**w sprawie należności i świadczeń funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do
pełnienia służby poza granicami państwa**

Na podstawie art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa należności i świadczenia przysługujące funkcjonariuszom Straży Granicznej delegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 2. Charakter i zakres zadań funkcjonariuszy, o których mowa w § 1, powinien odpowiadać zadaniom Straży Granicznej, w szczególności określonym w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, zwanej dalej "ustawą", wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub z umów międzynarodowych.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) instytucji zagranicznej - rozumie się przez to urząd, organizację lub instytucję międzynarodową albo państwa obcego, w których wykonywane są zadania, o których mowa w § 2;
- 2) przełożonym właściwym w sprawach osobowych - rozumie się przez to Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta Oddziału Straży Granicznej, Komendanta Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej.

Rozdział 2. Prawa i obowiązki funkcjonariuszy związane z delegowaniem

§ 4. 1. Funkcjonariuszowi Straży Granicznej, zwanemu dalej "funkcjonariuszem", delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa przysługują należności, w tym uposażenie oraz inne świadczenia pieniężne, w wysokości i na zasadach określonych w ustawie, przysługujące na stanowisku zajmowanym bezpośrednio przed delegowaniem, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian, mających wpływ na ich wysokość

2. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa przysługują następujące świadczenia:

- 1) należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej;
- 2) zwrot kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego;
- 3) ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania;
- 4) zwrot kosztów leczenia.

§ 5. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa przysługują z tytułu zagranicznej podróży służbowej diety na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki, zwrot kosztów noclegów, przejazdów i dojazdów oraz

innych wydatków na warunkach określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, przysługują funkcjonariuszowi:

- 1) w związku z rozpoczęciem i zakończeniem przez niego służby poza granicami państwa;
- 2) w celu załatwienia przez niego w kraju lub w innym państwie spraw służbowych na polecenie lub za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 3) w razie śmierci pozostających w kraju członków jego rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy na podstawie ustawy, a w innych przypadkach losowych za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 4) w celu wykorzystania przez niego urlopu wypoczynkowego w kraju, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby poza granicami państwa, z wyłączeniem ostatniego roku tej służby.

3. Czas podróży, o której mowa w ust. 1, liczy się:

- 1) w drodze z kraju lub innego państwa - od chwili przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa do chwili przybycia do miejsca pełnienia służby w czasie delegowania;
- 2) w drodze do kraju lub innego państwa - od chwili opuszczenia miejsca pełnienia służby w czasie delegowania do chwili przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa.

§ 6. 1. Funkcjonariuszowi w związku z rozpoczęciem i zakończeniem służby poza granicami państwa przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego do wysokości nieprzekraczającej kosztu frachtu bagażu o wadze 150 kg, ustalonego według stawek Międzynarodowego Stowarzyszenia Przewoźników Lotniczych (IATA).

2. Zwrot kosztów przewozu nie przysługuje, jeżeli z tytułu podróży, o której mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, funkcjonariusz otrzymał zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, nie wyższych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.³⁾).

§ 7. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i zakwaterowania na zasadach określonych w przepisach w sprawie należności pieniężnych otrzymywanych przez funkcjonariuszy delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencie Straży Granicznej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, stanowi równowartość:

- 1) w pierwszym miesiącu służby poza granicami państwa - 100 %,
 - 2) w następnych miesiącach służby poza granicami państwa - 60 %
- diet na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, określonych w przepisach, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Uposażenie oraz świadczenia i należności pieniężne, o których mowa w § 4 - 7, nie przysługują funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa na okres dłuższy niż 30 dni i wykonującemu tam zadania, o których mowa w § 2, w przypadku otrzymywania przez tego funkcjonariusza od instytucji zagranicznej wynagrodzenia oraz świadczeń i należności na podstawie umowy międzynarodowej, w wysokości równej lub wyższej otrzymywanemu uposażeniu, świadczeniom lub należnościom pieniężnym.

2. W przypadku gdy otrzymywane przez funkcjonariusza wynagrodzenie oraz świadczenia i

należności na podstawie umowy międzynarodowej są niższe, funkcjonariuszowi temu przysługuje odpowiednie wyrównanie, do wysokości wynikającej z ustawy.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa na okres nie dłuższy niż 30 dni i wykonującemu tam zadania, o których mowa w § 2, za które otrzymał wynagrodzenie od instytucji zagranicznej częściowo ogranicza się prawo do uposażenia. Świadczenia i należności pieniężne, o których mowa w § 4 - 7, nie przysługują w przypadku gdy funkcjonariusz nie ponosi kosztów, na pokrycie których zostały one przeznaczone.

2. W przypadku częściowego ograniczenia prawa do uposażenia funkcjonariuszowi zmniejsza się uposażenie za każdy dzień delegowania o 1/30 uposażenia miesięcznego.

3. W przypadku częściowego ograniczenia prawa do uposażenia funkcjonariuszowi, który pobrał już za czas delegowania uposażenie, potrąca się odpowiednią część tego uposażenia przy najbliższej wypłacie.

§ 10. Do funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza granicami państwa stosuje się przepisy dotyczące nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie i urlopu bezpłatnego, określone w art. 130 ustawy oraz dotyczące dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy, określone w art. 131 tej ustawy.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby poza granicami państwa przysługuje zwrot poniesionych za granicą udokumentowanych kosztów niezbędnego leczenia w następującym zakresie:

1) leczenia szpitalnego oraz zabiegów leczniczych, porad i badań lekarskich i diagnostycznych z tym związanych — w 100 %, do wysokości stanowiącej równowartość 1 000 euro rocznie;

2) innych świadczeń leczniczych oraz kosztu zakupu leków zleconych przez lekarza — w 50 %, do wysokości stanowiącej równowartość 100 euro miesięcznie.

2. W przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia funkcjonariusza, a zwłaszcza w razie konieczności natychmiastowej interwencji lekarskiej w szpitalu. Komendant Główny Straży Granicznej może wyrazić zgodę na pokrycie kosztów leczenia przekraczających kwoty określone w ust. 1.

3. Zwrot kosztów leczenia nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz jest uprawniony za granicą do bezpłatnego leczenia lub gdy jego koszty są refundowane ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia.

4. Zwrot kosztów leczenia nie obejmuje kosztów:

1) zabiegów chirurgii plastycznej i kosmetycznych, nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych lub okularów, leczenia sanatoryjnego lub uzdrowiskowego;

2) innych niż wymienione w pkt 1 świadczeń opieki zdrowotnej niefinansowanych ze środków publicznych wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁴⁾).

§ 12. W razie zgonu funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza granicami państwa koszty transportu jego zwłok do kraju pokrywa Straż Graniczna.

§ 13. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby w instytucji zagranicznej przysługuje urlop w wymiarze i na zasadach obowiązujących w tej instytucji.

2. Funkcjonariuszowi odwołanemu z delegowania w instytucji zagranicznej przysługuje urlop uzupełniający w wymiarze odpowiadającym różnicy pomiędzy wymiarem urlopu

wypoczynkowego i dodatkowego ustalonego na podstawie ustawy, a wymiarem urlopu przysługującego mu w instytucji zagranicznej.

Rozdział 3. Tryb postępowania i właściwość przelożonych w sprawach delegowania

§ 14. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może delegować z własnej inicjatywy funkcjonariusza do pełnienia służby poza granicami państwa.

2. Delegowanie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić także:

- 1) na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej lub komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej;
- 2) na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- 3) na podstawie wystąpienia instytucji zagranicznej, wynikającego z przepisów prawa lub umów, o których mowa w § 2.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, wniosek albo wystąpienie w sprawie delegowania funkcjonariusza powinny zawierać:

- 1) nazwę instytucji i nazwę stanowiska przeznaczonego dla funkcjonariusza;
- 2) zakres zadań wykonywanych na określonym stanowisku;
- 3) przewidywany okres delegowania;
- 4) uprawnienia i należności przysługujące delegowanemu funkcjonariuszowi.

§ 15. Delegowanie do pełnienia służby poza granicami Państwa następuje po zapoznaniu się funkcjonariusza z treścią wniosku, o którym mowa w § 14 ust. 2 i 3, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy, po wyrażeniu pisemnej zgody w formie oświadczenia, wskazującego nazwę instytucji zagranicznej, stanowisko służbowe, na którym funkcjonariusz godzi się wykonywać zadania służbowe, a także czas pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 16. 1. Komendant Główny Straży Granicznej, w razie uwzględnienia wniosku:

- 1) uzgadnia z organem instytucji zagranicznej obsadę personalną stanowiska służbowego określonego we wniosku, po uprzednim uzyskaniu od funkcjonariusza pisemnej zgody, o której mowa w art. 40 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy;
- 2) zalicza - do celów obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi w okresie delegowania - stanowisko służbowe w instytucji zagranicznej określone we wniosku do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego oraz ustala stopień etatowy Straży Granicznej, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych funkcjonariuszy;
- 3) wydaje rozkaz personalny o delegowaniu funkcjonariusza do pełnienia służby poza granicami Państwa.

2. Rozkaz personalny o delegowaniu powinien zawierać:

- 1) określenie ostatnio zajmowanego stanowiska służbowego w Straży Granicznej wraz ze składnikami uposażenia;
- 2) datę delegowania funkcjonariusza do pełnienia służby poza granicami państwa;
- 3) nazwę instytucji zagranicznej, na wniosek której następuje delegowanie;
- 4) inne warunki delegowania.

§ 17. 1. Do odwołania funkcjonariusza z delegowania do pełnienia służby poza granicami Państwa właściwym jest Komendant Główny Straży Granicznej.

2. Funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza granicami Państwa odwołuje się z delegowania:

- 1) w przypadku konieczności zwolnienia go ze służby, zawiadamiając o tym organ instytucji

zagranicznej;

2) na uzasadniony wniosek organu instytucji zagranicznej;

3) z uwagi na potrzeby Straży Granicznej.

3. Funkcjonariusza delegowanego do pełnienia służby poza granicami Państwa można odwołać z delegowania na jego wniosek.

4. Rozkaz personalny o odwołaniu wydaje się niezwłocznie w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub nie później niż z upływem 30 dni w pozostałych przypadkach.

§ 18. Przepisy §13-16 stosuje się odpowiednio do delegowania funkcjonariuszy przez komendanta oddziału Straży Granicznej.

§ 19. Po odwołaniu funkcjonariusza z delegowania przełożony właściwy w sprawach osobowych mianuje go na stanowisko nie niższe niż zajmowane przed delegowaniem, przysługując mu uposażenie, o którym mowa w § 4 ust. 1.

§ 20. 1. Funkcjonariusz w okresie delegowania do pełnienia służby poza granicami państwa, wykonujący zadania w instytucji zagranicznej podlega przełożonemu właściwemu w sprawach osobowych.

2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień przełożonego, któremu funkcjonariusz podlega z tytułu zajmowania stanowiska służbowego w instytucji zagranicznej.

§ 21. 1. Świadczenia i należności, o których mowa w § 4 ust. 2 i § 11, wypłaca komórka finansowa jednostki organizacyjnej Straży Granicznej właściwa ze względu na miejsce pełnienia służby funkcjonariusza bezpośrednio przed jego delegowaniem do pełnienia służby poza granicami państwa.

2. Należności i świadczenia, o których mowa w § 4 ust. 2, wypłaca się na rachunek bankowy w kraju wskazany na piśmie przez funkcjonariusza.

3. Zwrotu kosztów, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 2 i 3, dokonuje się w walucie kraju właściwej dla rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej, określonej na podstawie przepisów w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Na wniosek funkcjonariusza zwrot może być dokonany w walucie polskiej, przy zastosowaniu średniego kursu właściwej waluty, obowiązującego w Narodowym Banku Polskim w pierwszym dniu miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc wpłaty.

Rozdział 4. Przepisy przejściowe i końcowe

§ 22. 1. Funkcjonariuszom, którzy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zostali delegowani do pełnienia służby poza granicami państwa, przysługują należności i świadczenia określone w niniejszym rozporządzeniu.

2. W stosunku do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej wyda rozkazy personalne o delegowaniu do pełnienia służby poza granicami kraju, w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

- ¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r., Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r., Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r., Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 155 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540..
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 661, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 43, poz. 246.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278, i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301
- ⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 kwietnia 2009 r. w sprawie należności i świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Straży Granicznej oddelegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa (Dz. U Nr 62, poz. 515), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 5 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr, poz. ...)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 40 ust. 5 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r., Nr 234, poz. 1997 z późn. zm.) w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia..... 2010 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr....., poz.....)

Art. 40 ust. 5 ustawy o Straży Granicznej zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, należności i świadczeń przysługujących funkcjonariuszom delegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa uwzględniając charakter lub zakres wykonywanych przez funkcjonariusza zadań, rodzaje, warunki przyznawania oraz wysokość dodatkowych świadczeń związanych z delegowaniem, możliwość ograniczenia w całości albo w części należności przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu odbywania zagranicznych podróży służbowych, możliwość ograniczenia w całości albo w części prawa do uposażenia lub innych należności i świadczeń z tytułu stosunku służbowego, szczegółowe prawa i obowiązki delegowanego, w tym wymóg zapewnienia po zakończeniu delegowania warunków służby, co najmniej równorzędnych do istniejących przed delegowaniem, tryb postępowania i właściwość położonych w tych sprawach, w szczególności w zakresie wnioskowania o delegowanie, odwołania z delegowania, a także wypłaty należności przysługujących delegowanemu oraz podmioty zagraniczne, które mogą inicjować postępowanie w tych sprawach.

Nowa delegacja rozszerzona została ponadto o konieczność uzależnienia zakresu uprawnień delegowanego od charakteru lub rodzaju wykonywanych zadań, czasu trwania delegowania, warunków bytowych i kosztów związanych z delegowaniem oraz zakresu uprawnień i świadczeń przyznanych przez podmiot zagraniczny.

Opracowany akt wykonawczy do ustawy wzorowany jest na dotychczas obowiązujących w przedmiotowym zakresie przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 kwietnia 2009 r. w *sprawie należności i świadczeń przysługujących funkcjonariuszom oddelegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa* (Dz. U. Nr 62, poz. 515) oraz przyjętych już uregulowaniach funkcjonujących w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 stycznia 2007 r. w *sprawie oddelegowania policjantów do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju i za granicą* (Dz. U. Nr 58, poz. 396) w takim zakresie, w jakim jest to możliwe, uwzględniając jednocześnie wytyczne nowej delegacji.

W wyniku wprowadzonych zmian ujednoczone zostaną sposób i tryb delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej i Policji do pełnienia służby poza granicami państwa oraz ich prawa i obowiązki w okresie trwania tego delegowania służbowego. Jednocześnie zrównane będą (w zakresie wysokości i rodzaju) należności i świadczenia przysługujące funkcjonariuszom Straży Granicznej delegowanym do pełnienia służby poza granicami państwa z należnościami i świadczeniami przysługującymi policjantom oddelegowanym do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju i za granicą. Spowoduje to, że funkcjonariusze Straży Granicznej i policjanci oddelegowani do pełnienia służby poza granicami państwa, często w tych samych miejscowościach, będą otrzymywali należności i świadczenia w tej samej wysokości.

W rozdziale pierwszym projektowanego rozporządzenia zawarto przepisy ogólne określające zakres podmiotowy i przedmiotowy rozporządzenia, charakter i zakres zadań

funkcjonariuszy Straży Granicznej delegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa oraz wskazano jak należy rozumieć występujące w projekcie pojęcie „instytucji zagranicznej” oraz pojęcie „przełożony właściwy w sprawach osobowych”.

W rozdziale drugim projektowanego rozporządzenia zawarto przepisy normujące kwestię praw i obowiązków funkcjonariuszy związanych z delegowaniem do pełnienia służby poza granicami państwa. Z uwagi na wytyczne do delegacji w zakresie regulującym materię delegowania funkcjonariuszy Straży Granicznej do pełnienia służby poza granicami państwa, w projekcie uwzględniono możliwość ograniczenia w całości bądź w części uposażenia, świadczeń i należności przysługujących funkcjonariuszom Straży Granicznej, w przypadku otrzymywania przez tych funkcjonariuszy za granicą odpowiadających im wynagrodzenia oraz świadczeń i należności od instytucji zagranicznej na podstawie umowy międzynarodowej. Z tego względu proponuje się wprowadzenie rozwiązań ograniczających należności przede wszystkim z tytułu uposażenia, funkcjonariuszy realizujących określone zadania, otrzymujących wynagrodzenie ze źródeł zagranicznych, tylko za czas wykonywania poza granicami państwa określonych zadań, nie zaś za cały okres pobytu poza granicami państwa. Niniejsza propozycja dotyczy przypadków krótkotrwałego pełnienia służby poza granicami państwa, w ramach umów, programów, projektów albo innych zobowiązań międzynarodowych, bez względu na podmiot reprezentujący stronę zagraniczną na rzecz której funkcjonariusz realizuje zadania. W tym kontekście częściowe ograniczenie prawa do uposażenia dotyczy krótkoterminowego pełnienia służby poza granicami państwa, w okresie nie dłuższym niż 30 dni, odnosi się do okresów służby, w których funkcjonariusz wykonywał zadania służbowe, za które otrzymał wynagrodzenie od instytucji zagranicznej bądź krajowej i jest ustalane na zasadach analogicznych, jak w przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie, określonych w art. 130 ust. 2 ustawy o Straży Granicznej. W projekcie uwzględniono również kwestie potrąceń uposażenia, o których mowa w art. 131 ustawy o Straży Granicznej jak i w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy Straży Granicznej.

W rozdziale trzecim projektowanego rozporządzenia zawarto przepisy dotyczące trybu postępowania i właściwości przełożonych w sprawach delegowania funkcjonariuszy do pełnienia służby poza granicami państwa.

Projekt wychodzi naprzeciw postulatom zgłaszanym przez funkcjonariuszy Straży Granicznej aspirujących do pełnienia służby poza granicami państwa uwzględniając je w całości.

Materia projektowanego rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 4 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

- 1) podmioty na które oddziałuje rozporządzenie – projektowany akt prawny dotyczy funkcjonariuszy Straży Granicznej.
- 2) konsultacje społeczne – projektowane rozporządzenie wraz z uzasadnieniem zostanie przesłane do konsultacji z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Funkcjonariuszy Straży Granicznej. Ponadto stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), projekt zostanie udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej MSWiA.
- 3) wpływ regulacji na sektor finansów publicznych – wejście w życie rozporządzenia może spowodować skutki finansowe dla budżetu państwa choć obecnie żaden z funkcjonariuszy Straży Granicznej nie jest delegowany do pełnienia służby poza granicami państwa. Skutki finansowe, które oszacowano w trakcie prac nad projektem powstaną w momencie delegowania funkcjonariusza Straży Granicznej do pełnienia służby poza granicami państwa, w przypadku gdy na podstawie umowy międzynarodowej strona zagraniczna i nie zapewni środków finansowych na pokrycie kosztów takiego delegowania. Wydatki te w okresie jednomiesięcznym wyniosą około 14.000 zł i zostaną pokryte ze środków przeznaczonych na funkcjonowanie Straży Granicznej (zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz. Nr 38, poz. 207), – Załącznik nr 1, dział 754 Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa)).
- 4) wpływ regulacji na rynek pracy – projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na rynek pracy.
- 5) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na przedsiębiorczość – projektowane rozporządzenie nie wpływa na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
- 6) wpływ na sytuację i rozwój regionów – regulacje zaproponowane w projekcie nie wpływają na sytuację i rozwój regionów.
- 7) wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej – regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia

w sprawie otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa

Na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) warunki otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej, o których mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.³⁾), zwanych dalej „świadczeniami opieki zdrowotnej”, przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa;
- 2) sposób i tryb finansowania ponoszonych kosztów świadczeń opieki zdrowotnej.

§ 2.

Świadczenia opieki zdrowotnej są udzielane funkcjonariuszom Straży Granicznej, o których mowa w § 1 pkt 1, po przedstawieniu następujących dokumentów:

- 1) zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego nie później niż 30 dni przed dniem zgłoszenia się do świadczeniodawcy oraz opinii lekarza, specjalisty w dziedzinie odpowiedniej ze względu na rodzaj urazu, o potrzebie udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej;
- 2) protokołu powypadkowego, sporządzonego przez komisję powypadkową powołaną na podstawie przepisów określających szczegółowe zasady i tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków oraz sposobów powołania i postępowania komisji powypadkowych;
- 3) polecenia pełnienia służby poza granicami państwa.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r., Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r., Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r., Nr 86, poz. 521, Nr 195, poz. 1199, Nr 216, poz. 1367 i Nr 227, poz. 155 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 85, poz. 716, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278, i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301.

§ 3.

1. Świadczeniodawca otrzymuje środki publiczne za udzielone w danym miesiącu świadczenia opieki zdrowotnej na podstawie miesięcznego zestawienia oraz faktury, złożonych w terminie do siódmego dnia miesiąca następnego po miesiącu, którego dotyczy zestawienie.

2. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, numer PESEL oraz datę urodzenia funkcjonariusza Straży Granicznej;
- 2) datę udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej;
- 3) rodzaj i zakres udzielonego świadczenia opieki zdrowotnej oraz szczegółowy opis zastosowanego leczenia;
- 4) liczbę udzielonych świadczeń opieki zdrowotnej;
- 5) datę wystawienia i numer faktury.

3. Środki publiczne są przekazywane świadczeniodawcy w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia pod względem merytorycznym i finansowym dokumentów, o których mowa w ust. 1.

4. Środki publiczne są przekazywane na rachunek świadczeniodawcy.

5. W przypadku dokonania korekty zestawień oraz faktur, o których mowa w ust. 1, świadczeniodawca składa oba dokumenty wraz ze szczegółowym uzasadnieniem przyczyny sporządzenia korekty niezwłocznie po stwierdzeniu nieprawidłowości.

6. W przypadku konieczności dokonania zwrotu przekazanych wcześniej środków finansowych, wynikającej z korekty, o której mowa w ust. 5, świadczeniodawca zwraca te środki wraz z ustawowymi odsetkami na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych w terminie 7 dni od daty sporządzenia korekty i wystawienia faktury korygującej.

7. Środki, o których mowa w ust. 1, w części wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, świadczeniodawca zwraca wraz z ustawowymi odsetkami za okres pozostawiania tych środków w dyspozycji świadczeniodawcy na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych w terminie 7 dni od dnia stwierdzenia nieprawidłowości.

8. Zestawienie, o którym mowa w ust. 1, świadczeniodawca składa w wersji pisemnej i na informatycznych nośnikach danych.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie⁴⁾

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

**W porozumieniu:
MINISTER ZDROWIA**

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 sierpnia 2005 r. w sprawie otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa (Dz. U. Nr 158, poz. 1332), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 5 ustawy z dnia r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr, poz. ...)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r., Nr 234, poz. 1997 z późn. zm.) w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia..... 2010 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr....., poz.....)

Art. 40 ust. 7 ustawy o Straży Granicznej zobowiązuje Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, aby w porozumieniu z Ministrem Zdrowia określił warunki otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa oraz sposób i tryb finansowania ponoszonych kosztów.

Opracowany akt wykonawczy do ustawy wzorowany jest na dotychczas obowiązujących w przedmiotowym zakresie przepisach rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 sierpnia 2005 r. w sprawie otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa (Dz. U. Nr 158, poz. 1332) i nie wprowadza zmian merytorycznych, ponieważ treść przepisu stanowiącego podstawę do wydania projektowanego aktu pokrywa się z treścią przepisu stanowiącego upoważnienie do wydania dotychczasowej regulacji.

W § 1 projektu rozporządzenia określony został zakres przedmiotowy regulacji, która obejmuje warunki otrzymywania świadczeń opieki zdrowotnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z urazami nabytymi podczas wykonywania zadań poza granicami państwa oraz sposób i tryb finansowania ponoszonych kosztów.

Przepis § 2 projektu określa dokumenty uprawniające funkcjonariusza Straży Granicznej do otrzymania świadczenia opieki zdrowotnej.

W § 3 znalazły się przepisy dotyczące sposobu i trybu finansowania ponoszonych przez świadczeniodawcę kosztów świadczeń opieki zdrowotnej.

Materia projektowanego rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 4 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn zm.),

Ocena skutków regulacji (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie obejmuje swoim zakresem funkcjonariuszy Straży Granicznej.

2) Zakres konsultacji

Projekt rozporządzenia z uwagi na zakres będzie przesłany do zaopiniowania przez NSZZ Funkcjonariuszy Straży Granicznej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), projekt zostanie udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

3) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje wzrostu wydatków w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego oraz nie wpłynie na zmniejszenie lub zwiększenie dochodów budżetu państwa.

4) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw i na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także na rynek pracy.

5) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływ na sytuację i rozwój regionalny.